

вихватъ, и си напръсватъ брадытъ, Генко са бърши съ ржавъ, понътъ съ пеша на джобето), учишь ги, учишь, хора да станътъ; тѣмъ хайрсъзлжцы имъ дай, (скърца съ зжбы, тѣ ленчътъ а единътъ са оправя; Генко скороговорно). Мълчи, мълчи, мълчъ — мълчъ тамъ! Айтози, видншь ли го, (показва) да земи че да на попържа и да турн (показва) въ гърнето въ боба еднж жабж, пакъ айтози (показва) незвенскій сынъ, ъж уловилъ, Бре, че дѣ намѣрихж жабж всредъ зимж!? Да са сацисашъ! Пжжъ ейтамъ (показва) онзи — е, непитай . . . офъ! (къмъ черачето) я, донеси хвалангхтж, бре, и пржчкитъ по скоро . . . да имъ кажа азъ, на тѣзи сыновцы: какъ ставатъ хора! . .

Попътъ.

(Тегли бросицы) тжй, тжй, *наказаніе Господне исправляетъ пути грѣшныя.*

Черакътъ.

(Фнася хвалангата и пръчкытъ и ги слага насредъ)

Попътъ.

(Дръпва са настранж и глѣда.)

Уста Генко.

(Къмъ чирацитъ и къмъ публиката) Ай туй му е името дресесо (показва на пржчкитъ и пр.), то управи свѣта; то е отъ рай излѣзло, и пакъ въ рай вкарва. (къмъ едного отъ кабахатлштъ): Прегрри, синко (скърца) мама си! (момчето плачи и лѣга; двама отъ чирацитъ по заповѣдь уста Генкова туратъ му краката въ хвалангхтж и ъж издигватъ; на третійтъ му са заповѣдва да бие, и той замахва да бие, и приплющава